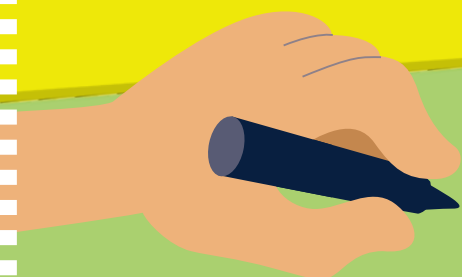

ویگزیپوژن

نوشتن کار سختی است؛ خیلی سخت. حتی بزرگ‌ترین نویسندگان جهان هم برای نوشتن آثار خود دچار زحمت شده‌اند. اصلاً هر چه جلوتر بروید و نویسندهٔ بهتری شوید، نوشتن برای شما سخت‌تر می‌شود. چون بیشتر از قبل متوجه اهمیت تک‌تک کلمه‌ها و جمله‌ها خواهید شد. بله، نوشتن سخت است، ولی قرار نیست خودمان را از آن محروم کنیم. باید یاد بگیریم بنویسیم؛ چون هم لذت‌بخش است و هم خیلی خیلی ضروری. در این شماره چند راهکار ساده معرفی می‌کنم تا بتوانید راحت‌تر بنویسید و کمتر از نوشتن بترسید:

- ۱ برای اینکه بتوانید بنویسید، باید گنجینه‌ای غنی از لغت‌ها داشته باشید. برای این کار باید زیاد بخوانید. هر چه به دستتان می‌آید بخوانید؛ مقاله‌ها، مجله‌ها، وب‌نوشت‌ها، کتاب‌های داستان و کتاب‌های علمی. با این کار یاد می‌گیرید که دیگران چگونه بنویسند و چگونه منظور خودشان را با کلمه‌ها به شما منتقل می‌کنند. به مرور زمان حتی متوجه متن‌های ضعیف و قوی هم می‌شوید.
- ۲ یک وب‌نوشت (وبلاگ) داشته باشید و در آن بنویسید. اگر دوست دارید دیگران هم نوشته‌های شما را بخوانند، نشانی آن را به دوستان خودتان بدهید. نویسندگان می‌نویسند تا خواننده‌ها بخوانند. متنی که خوانده نشده یک کار ناتمام است. اگر نظر مرا بخواهید، نوشتن در فضای شبکه‌های اجتماعی را فراموش کنید. در وب‌نوشت (وبلاگ) خودتان بنویسید و بعد برای اطلاع‌رسانی از ظرفیت شبکه‌های اجتماعی استفاده کنید.
- ۳ در وب‌نوشتتان (وبلاگتان) از اتفاقات روزانه بنویسید؛ از فکرها و تجربه‌هایتان، از مطالب جالبی که خوانده‌اید و ... به مرور زمان یاد می‌گیرید که چگونه موضوع‌های بیشتری برای نوشتن پیدا کنید.
- ۴ ساده بنویسید؛ هر چه ساده‌تر بهتر. تصور کنید یکی از دوستان شما روبه‌رویتان نشسته و برایش حرف می‌زند. به همان راحتی که حرف می‌زنید، بنویسید؛ ساده و روشن و شفاف. اصلاً همان‌طور بنویسید که حرف می‌زنید. اگر آدمی شوخ و طنزپرداز هستید، این طنز را در نوشتهٔ خود هم منعکس کنید. سعی نکنید مثل دیگران بنویسید و صدای دیگران را تکرار کنید. نمایندهٔ صدا و لحن خودتان باشید.
- ۵ در مورد موضوعی که به آن علاقه دارید تحقیق کنید و آن را به صورت یک مقاله در وب‌نوشت خود بیاورید. از یک مقدمهٔ ساده شروع کنید و بعد وارد بحث اصلی بشوید. در نهایت هم موضوع را جمع‌بندی کنید و مقاله را پایان دهید.
- ۶ به کیفیت نوشتهٔ خودتان اهمیت ندهید. سعی نکنید به بهترین شکل ممکن کلمه‌ها را کنار هم بچینید. فقط هر آنچه را در ذهن دارید، به کلمه‌ها تبدیل کنید. مهم نیست خوب بنویسید یا بد؛ البته فعلاً.

۷ پراکنده نویسی نکنید. وقتی موضوعی را برای نوشتن انتخاب می‌کنید، فقط درباره آن بنویسید. خواننده شما دوست دارد فقط درباره آن موضوع بداند.

۸ همان‌طور که درباره موضوع‌های متنوع مطالعه می‌کنید، متنوع هم بنویسید. درباره آدم‌ها و نظرات متفاوت تحقیق کنید و بنویسید. حتی اگر با باور و نظری مخالف هستید، دلایل مخالفت خودتان را تشریح کنید.

۹ به جزئیات بپردازید تا خواننده حرف شما را باور کند و تحت تأثیر قرار بگیرد. مثلاً اگر می‌خواهید از خاطره یک روز برفی بنویسید، حس لمس کردن برف تازه و پوک را فراموش نکنید. بی‌حس شدن نوک انگشت‌ها، بوی برف، صدای کلاغی که آن‌طرف‌تر قارقار می‌کند، جای پای آدم‌های دیگر روی برف، حتی طعم یک لیوان چای گرم و ... با پرداختن به این جزئیات است که خواننده حرف شما را باور می‌کند و متن شما با ارزش‌تر می‌شود.

۱۰ وقتی می‌خواهید از یک موضوع کلی مثل «خشم» صحبت کنید، حتماً مثال بزنید. یعنی موقعیتی را که در آن عصبانی شده‌اید توصیف کنید؛ هم آن موقعیت را، هم حال و احوال خودتان را. جزئیات را که فراموش نکرده‌اید. با این روش‌ها می‌توانید خواننده خودتان را تحت تأثیر قرار دهید.

۱۱ هر جا که نوشتن یقه‌تان را گرفت، دست به کار شوید. در یک دفترچه یادداشت یا در گوشی خودتان بنویسید. این الهام‌های ناگهانی معمولاً نتایج خوبی دارند. هر چه را که به ذهنتان می‌آید، به کلمه تبدیل کنید. نگران کیفیت کار نباشید. بعداً فرصت ویرایش آن هست.

۱۲ زمانی کار خودتان را ویرایش و بازنویسی کنید که وقت و انرژی کافی دارید. بار اول که می‌نویسید، اجازه دارید هر چه را به ذهنتان می‌آید روی کاغذ بریزید، ولی در زمان ویرایش باید مراقب همه چیز باشید. جمله‌های درست بنویسید و غلط‌های املائی نداشته باشید. از همین اول کار با لغت‌نامه‌ها آشتی کنید. کلمه‌ها ابزار کار نویسندگان هستند و نویسنده اجازه ندارد غلط‌های املائی داشته باشد.

۱۴ همه قرار نیست داستان‌نویس شوند. در شماره قبل گفتیم که باید داستان‌نویسی را از نوشتن جدا کنید. داستان‌نویسی شکلی از نویسندگی است؛ یک جزء از یک کل. سعی کنید انواع نوشتن را امتحان کنید. هم داستان بنویسید، هم متن ادبی، هم شعر، هم مقاله جدی و علمی و ... با این کار خودتان در زمینه‌های متفاوت محک زده‌اید. شما نوجوان هستید و فرصت این کار را دارید.

۱۵ هر روز بنویسید. حتی اگر می‌توانید یک صفحه یا یک بند. به این کار متعهد باشید تا قلم شما همیشه گرم و روان باقی بماند.

راستی، نوشته‌های خودتان به نشانی ما هم بفرستید.

راه‌های ارتباطی شما برای ارسال متن و داستان، رایتامه مجله است به نشانی:
nojavan@roshdmag.ir
یا شماره پیامک: ۳۰۰۰۸۹۵۹۶